

407 despecec -ega adj. Prò-
dig en el despendre

despecegador -a adj. Que despecega

despecegar v. tr. Destroçar
(esp. els bens que hom posseeix),
gastar prodigament

despeceguera f. Prodigalitat

~~despecegar~~

~~despecegar~~

despectiu -iva adj.

menyspreu. Una paraula
| Sit exp. del derivat que afegers a la
idea representada pel primitiu una idea de

despectivament adv. Amb menys-
preu.

despedaçar

despedaçar

despedregar v. tr. Desempedregar.

